

56

2020.48.hét

Kedd 551-560

"AZ ORSZÁG KULCSAI"

551 Jézus nyilvános életének kezdetétől fogva férfiakat választott ki, szám szerint tizenkettőt, hogy vele legyenek és részesedjenek küldetésében. [\[306\]](#) Részt adott nekik hatalmából "és elküldte őket, hogy hirdessék Isten országát és gyógyítsanak betegeket" (Lk 9,2). Örökre Krisztus országához tartoznak, mert Ő általuk vezeti az Egyházat:

"Ezért nektek adom az országot, mint ahogy Atyám nekem adta, hogy majd asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött" (Lk 22,29--30).

552 A Tizenkettő kollégiumában Simon Péteré az első hely. [\[307\]](#) Jézus egyedülálló küldetést bízott rá. Az Atyától jövő kinyilatkoztatás erejével Péter megvallotta: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia" (Mt 16,16). Akkor a mi Urunk kinyilvánította neki: "Te Péter vagy, és én erre a sziklára fogom építeni Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta" (Mt 16,18). Krisztus, az "eleven Kő" [\[308\]](#) biztosítja Péterre épített Egyháza számára a halál hatalmai fölötti győzelmet. Péter megvallott hite miatt az Egyház rendíthetetlen sziklája marad. Az lesz a küldetése, hogy ezt a hitet őrizze, nehogy valaha megfogyatkozzon, és megerősítse benne testvéreit. [\[309\]](#)

553 Jézus különleges tekintélyt bízott Péterre: "Neked adom a mennyek országának kulcsait; amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is" (Mt 16,19). A "kulcsok hatalma" a teljhatalmat jelenti Isten házának kormányzására, ami az Egyház. Jézus, a "Jó Pásztor" (Jn 10,11) e megbízatást föltámadása után megerősítette: "Legeltesd bárányaimat" (Jn 21,15--17). Az "oldás" és a "kötés" hatalma teljhatalmat jelent a bűnbocsánatra, tantételek megfogalmazására és fegyelmi döntések meghozatalára az Egyházban. Jézus ezt a hatalmat az Egyházra bízta az apostolok [\[310\]](#) és különösképpen Péter szolgálata által, akire mint egyre az Ország kulcsait kifejezetten rábízta.

AZ ORSZÁG ELŐVÉTELEZÉSE: A SZÍNEVÁLTOZÁS

554 Attól a naptól fogva, amikor Péter megvallotta, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia, a Mester "magyarázni kezdte tanítványainak: Jeruzsálemben kell mennie, (...) sokat kell szenvednie, megölik, de harmadnapon föl fog támadni" (Mt 16,21). Péter visszautasítja ezt a bejelentést; [\[311\]](#) a többiek sem tudták fölfogni. [\[312\]](#) Ebben az összefüggésben áll Jézus színeváltozásának titokzatos eseménye, [\[313\]](#) egy magas hegyen három kiválasztott tanú: Péter, Jakab és János előtt. Jézus arca és ruhája ragyogó fényessé vált; megjelent Illés és Mózes, és beszélgettek vele, "elmondták kivonulását, melyet majd Jeruzsálemben fog beteljesíteni" (Lk 9,31). Felhő árnyékolta be őket, és egy hang az égből mondta: "Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok" (Lk 9,35).

555 Jézus egy pillanatra megmutatta isteni dicsőségét, megerősítvén így Péter hitvallását. Azt is megmutatja: Jeruzsálemben el kell szenvednie a kereszten a halált, hogy bemehessen "dicsőségébe" (Lk 24,26). Mózes és Illés hegyen látták Isten dicsőségét; a Törvény és a Próféták megjövendölték a Messiás szenvedéseit. [\[314\]](#) Jézus szenvedése az Atya akarata; a Fiú Isten szolgájaként cselekszik; [\[315\]](#) a felhő a Szentlélek jelenlétének jele: "Az egész Szentháromság megjelent: az Atya a hangban, a Fiú az emberben, a Szentlélek a fényes felhőben": [\[316\]](#)

"Te színedben elváltottál a hegyen, s amennyire képesek voltak rá, tanítványaid látták dicsőségedet, Krisztus Istenünk, hogy ha majd keresztre feszítve látnak, megértsék, hogy szenvedésed önkéntes volt; és hirdessék a világnak, hogy Te valóban az Atya ragyogása vagy." [\[317\]](#)

556 A nyilvános élet küszöbén: a keresztség, a húsvét küszöbén: a színeváltozás. Jézus keresztsége "föltárta az első újjászületés misztériumát": keresztségünket; a színeváltozás "a második újjászületés szakramentuma": föltámadásunk. [\[318\]](#) Már most részesedünk az Úr föltámadásában a Szentlélek által, aki Krisztus Testének szentségeiben működik. A színeváltozás megízlelteti velünk Krisztus dicsőséges eljövételét, "aki átalakítja gyarló testünket, hogy hasonlóvá tegye megdicsőült testéhez" (Fil 3,21). De a színeváltozás azt is mondja, hogy "sok szorongatáson át (...) kell bejutnunk Isten országába" (ApCsel 14,22):

"Ezt Péter még nem értette akkor, amikor Krisztussal akart a hegyen élni. [\[319\]](#) Ezt az életet, Péter, a halála utáni időre tartotta fönn. Most pedig ő maga mondja: Jöjj le a hegyről, hogy a földön fáradozzál, a földön szolgálj, a földön megvessenek és keresztre feszítsenek. Lejön az élet, hogy megöljék; lejön a kenyér, hogy éhes legyen; lejön az út, hogy útközben elfáradjon; lejön a forrás, hogy szomjazzon -- te pedig vonakodsz a fáradságtól?" [\[320\]](#)

JÉZUS FÖLMEGY JERUZSÁLEMBE

557 "Amikor beteltek fölvételének napjai, Jézus megszilárdította arcát, hogy Jeruzsálemben menjen" (Lk 9,51). [\[321\]](#) E döntésével Jézus jelezte, hogy a halálra készen megy föl Jeruzsálemben. Szenvedését és föltámadását háromszor jövendölte meg. [\[322\]](#) Amikor Jeruzsálemhez közeledett, mondta: "Nem veszhet el a próféta Jeruzsálemen kívül" (Lk 13,33).

558 Jézus azoknak a Prófétáknak vértanúságára emlékeztet, akiket Jeruzsálemben öltek meg. [\[323\]](#) Ennek ellenére kitartóan sürgeti Jeruzsálemet, hogy körülötte gyűljön össze: "Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, ahogy a kotlós szárnya alá gyűjti csibéit, de ti nem akartátok" (Mt 23,37). Amikor megpillantotta Jeruzsálemet, sírt a város fölött, [\[324\]](#) és még egyszer kifejezte mélységes vágyát: "Bárcsak te is fölismernéd legalább ezen a napon, ami békességedre volna! Most azonban el van rejtve a szemed elől" (Lk 19,41--42).

JÉZUS MESSIÁSI BEVONULÁSA JERUZSÁLEMBE

559 Hogyan fogadja Jeruzsálem Messiását? Jézus, aki mindig visszahúzódott a nép törekvése előtt, hogy királlyá tegyék, [\[325\]](#) most megválasztja az időt, és gondosan előkészíti messiási bevonulását "Atyjának, Dávidnak" városába (Lk 1,32). [\[326\]](#) Ujjongással veszik körül mint Dávid fiát, mint olyat, aki üdvösséget hoz [a Hozsanna azt jelenti: "Ments meg!", "Adj üdvösséget!"]. Most azonban a "dicsőség királya" (Zsolt 24,7--10) "szamáron ülve" (Zak 9,9) vonul be városába: Sion leányát, Egyházának előképét, nem csellel és nem is erőszakkal veti hatalma alá, hanem alázattal, mely bizonyosságot tesz az Igazságról. [\[327\]](#) Ezért azon a napon országának alattvalói lesznek a gyermekek [\[328\]](#) és "Isten szegényei", akik úgy köszöntik Őt, ahogy az angyalok hirdették a pásztoroknak. [\[329\]](#) Fölkialtásukat -- "Áldott, aki jön az Úr Nevében" (Zsolt 118,26) -- az Egyház ismétli az eucharisztikus liturgia Sanctusában, hogy ezzel kezdje az Úr húsvétjára való emlékezést.

560 Jézus bevonulása Jeruzsálemben kinyilvánítja annak az országnak eljövételét, melyet a Messias-Király halálának és föltámadásának húsvétjával fog beteljesíteni. Az Egyház liturgiája ennek ünneplésével nyitja meg a nagyhetet Virágvasárnap napján.